

[Chr. Madsen.]

man tager talmaterialet frem, om det så ikke viser sig, at arbejdsløshedsunderstøttelsen nu er ringere i forhold til arbejdsindtægten end i 1960. Jeg har min tro på, at det er rigtigt, og hvis materiale kan fremskaffes, som viser dette, så frarøver man i hvert fald de øvrige ordførere grundlaget for deres argumentation.

Det ærede medlem hr. Bladt siger, at han er skuffet, at han ikke kan støtte lovforslaget og ikke rigtig kan se, at det er blot nogenlunde gennemtænkt. Heroverfor vil jeg gerne sige, at lovforslaget er omtrent ordret det samme som det, socialdemokraterne fremsatte i 1959; men det er vel ikke det, der piner den ærede ordfører, at lovforslaget ikke er gennemtænkt. Det, der piner den ærede ordfører, er vel, at man i den givne situation ikke kan finde de penge, der skal bruges hertil. Jeg ved ikke, hvor mange millioner, det drejer sig om; jeg kan dog ikke tro, det er noget større beløb.

Så er der det næste spørgsmål: har de arbejdsløse ikke et rimeligt krav på, at de, således som forholdene har udartet sig for dem i de sidste 3-4 måneder, får en ekstraordinær hjælp? Hvad var årsagen til, at man i forskellige love gav kompensation til folk, der fik understøttelse efter disse love, da man gennemførte stigningen i priserne på landbrugsvarer og omsætningsafgifterne? Var det ikke i erkendelse af, at kompensationserne skulle dække den voldsomme prisstigning, man satte i gang herindefra? Reguleringen af arbejdsløshedsunderstøttelserne er en regulering, der ikke giver nogen som helst mulighed for at give dækning for disse voldsomme prisstigninger før 1 år og 8 måneder efter, at de er indtruffet. Var det ikke en fejl, at man ikke gav arbejdsløshedsunderstøttelsesloven, ulykkesforsikringsloven og sygeforsikringsloven de samme kompensationsbestemmelser, som man f. eks. har for pensionisterne? Disse love giver nemlig ikke erstatning for de prisstigninger, der er kommet som følge af omsatgifterne og landbrugsprisernes stig-

ning. Er det ikke rimeligt, at de mennesker, som omfattes af disse love, skal have samme erstatning som andre?

Dengang vi lavede den sidste ændring i loven om arbejdsløshedsunderstøttelse, var der ingen i udvalget, der havde nogen som helst mening om og kunne forudse, at der kom noget, der hed omsatgifter, og der var heller ikke nogen, der kunne vide noget som helst om, at der kom store prisstigninger. Lad mig forudsætte, at der bliver en ekstra regning for omsætningsafgiften, sådan at man kommer op på 15 pct. i stedet for 9 pct., så vil de arbejdsløse og de, der hører ind under ulykkesforsikringsloven og sygeforsikringsloven, ikke få nogen som helst erstatning. Jeg synes, det er en meget, meget mærkværdig indstilling at have til dette problem, for det må være sådan, at disse mennesker har lige så fuldt krav som andre på at få en erstatning. Denne manglende kompensation er jo en af de væsentlige årsager til, at arbejdsløshedsunderstøttelsen er blevet ringere, set i forhold til prisstigningerne, og heri er der også en væsentlig argumentation for at fremsætte et forslag som vort, om ekstraordinær hjælp til de arbejdsløse. Man kan egentlig godt kalde det en kompensation til de arbejdsløse.

Lad mig lige gøre opmærksom på over for de ærede ordførere, der ikke kunne se, at der var nogen rimelighed i at fremsætte et sådant forslag, og over for den ærede ordfører, der udtalte, at ekstraordinære love inden for arbejdsløshedslovgivningen var noget, man skulle se at komme bort fra, at det afhænger jo for det første af, hvordan forholdene er for de arbejdsløse, og hvordan deres understøttelser bliver reguleret. Hvis understøttelsen ikke bliver reguleret ordentligt og de arbejdsløse ikke får erstatning for prisstigningerne, kommer man ikke bort fra disse ekstraordinære love. Dernæst afhænger det af, om man får en ordentlig pristalsregulering eller en anden regulering af arbejdsløshedsunderstøttelsernes dagpenge-satser.